

malt wana ajal wet wiinaks muudetud, siis wōin mina tāna wiina weeks luua", Seda mōteldes wōttis Hans riiuli pāält suure wiina pudeli, tōi eemalt teise tūhja pange sinna ja kallas wiina pudeli seest wālja pange. Selle pāalle kallas ta esimesest pangest pudeli niisama palju jālle wet tāis ja pani pudeli wana koha pāalle, nagu ei oleks midagi sündinud.

Nūud lāks ta teiste pulmaliste hulka ja keegi ei olnud ta teust kōige pisemat mārki saanud. Pea joudis lōune aeg kātte ja road kanti lauale. Mis homiku lubatud, taheti nūud tāita. Igale mehele pandi klaasid ette ja pulma talitaja tōi riiuli pāält suure pudeli ja tāitis klaasid tāis. „Meie auustadud wallawanem elagu!" hūudis wallawanema abimees, seda pulma oli kutsutud, tōusis pūsti ja tōstis klaasi. Kōik tōusiwad pūsti, lōiwad klaasid kokku ja lōnksasiwad siis torraga suhu. Aga oh sa pala silt! Wiin nähti enamiste igamehe suus weeks ümber muutnud olewat, sest suurem hulk lasksiwad seda loginal suust jālle wālja, sūlitasiwad ja kirusiwad tāie suuga. „Elagu

wallawanem!" hūudis Hans naerdes nūud taga járel. „Kārwagu ta! hūudsivad mehed, „tema, kes meie auuştust nende jalgadega tallanud on!

„Meil ei näita sugugi kaana pulmad olewat", hūudis Hans kelmlikult naerataides, „aga ma tahad katsuda, kas ma neidseks muuta ei wōi. Et wiin weeks ennast muutnud siis pean ma wet wiinaks muuta kassuma!" Seda úteldes wōttis Hans nurgast pange, kuhu ta wiina sisse oli kallanud, lāks sellega suure tõrre juurde, tegi, nagu laseks ta wet pange sisse tōistis siis sorinal pange jālle wālja ja wiis laua pāalle. „Ets kae!" hūudis Hans nūud wōib proowi teha, kas mu kunst midagi wāárt on wōi mitte!" Mitmed pistsiwad uudise himmuga klasid pange, paniwad siis suu ãárde ja lasksiwad tilga keele pāalle. „Me lugu! See oli tõeste wiin, selge wiin, nagu ta olla wōis. Kōik ruttsasiwad nūud pange ãárde wiina maitsema. Mitmed mehed waatasiwad ometi pool uskmata Hansu otsa; naeste imestlemine oli selle västu Hansu tarkuse üle wāga suur.